خلاص کن مارا از شریر : ابرای انکه
ملکوت ونیر ومندی وعظمت از آن
توست اکنون وتا ابد ابد الابد: آمین :

Salutatio Angelica.

السلام لك يا مريم الممتلية من النعمة الرب
معك مبركة انت في النسا ومبركة ثمرة
بطنك يسوع بايتها مرة مريم والدة الله صلي
لاجلنا نحن الخطاة الان وفي ساعة موتنا
امين :

F I N I S.

وعلى الارض خزنا كفافنا اعطنا فى اليوم
واغفرلنا مايجب علينا كما غفرنالمن
اخطى الينا ولاتدخلنا للتجارب لكن نجنا
من الشرير لان لك الملك والقوة والمجد الى
الابد امين :

Eadem litteris & lingua Perſarum .

اى پدر ما كه در آسمان : پاك اشد نام
تو : بيايد پادشاهى تو : شود خواست
تو همچنانكه در آسمان نيز در زمين :
بده مارا امروز نان كفاف روز مارا : ودرگذار
مارا گناهان ما چنانكه ما نيز ميگذاريم
عذرم ان مارا : ودر آزمايش ميندار مارا : ليكن
خلاص

Idem Alphabetum in ſimpliciorem, continuatamque ſeriem redactum.

ا ب پ ت ث ج چ ح خ د ذ ر ز

ż r d̄ d x ħ g g t̂ t p b a

ق ف غ ع ظ ط ض ص ش س ژ

q̈ f g a ṫ t ṡs ss x̂ ſ ẑ

ک گ ل م ن ه و لا ی

i la u ħ n m l k̈ k

Vocales

اَ اِ اى اُ أو

u o i e a

Oratio Dominicalis lingua Arabica, charactere tamen Perſico.

ابونا الذى فى السموات قدوس اسمك

تات ملكوتك تكن مشيئتك كما فى السما

وعلى

DE NUMERO ET FIGURA *punctorum, ſignorum, ac litterarum.*

PUNCTORUM genera, quibus figurae litterarum utriuſque Perſici Alphabeti multiplicantur, ſunt tria: motiones Arabum, quae vices vocalium gerunt, tres; ſed harum motionum figurae duae, ſigna quinque, figurae litterarum Arabum XVII. tantum; ſed per illa tria puncta, ſive tres notas, uſque ad XXXII. multiplicantur. Similiter ad Perſarum, Arabumque prorſus imitationem etiam figurae Latinae praeſentis Alphabeti multiplicantur.

Figurae ſupra litteram

Subtus litteram

بوقت خود ۞

3 Et erit tamquam lignum, quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum, quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

٤ وبرگ او نريزد : وجملهٔ هرچه بکند فيروز آيند ۞

4 Et folium eius non defluet: & omnia quaecumque faciet, proſperabuntur.

٥ نه هچيند ظالمان نه هم چنين : که الاچون گرد آنچه اورا مي باد اندازد از روي زمين ۞

5 Non ſic impii, non ſic: ſed tamquam pulvis, quem proiicit ventus a facie terrae.

Psalmus I. Davidis Prophetae.

زبور اول دلود پیغمبر

۱ خوشام مردی انچه نرفت بمشورت ظلامان
ودر راه کنا کاران فی ایستاد : ونه کرس
مرکی نه نشست ۞

1 Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiae non sedit.

۲ اما درناموس خدا مراد او : ودرناموس
او درس کندشب وروز ۞

2 Sed in lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur nocte ac die.

۳ وباشد چون درحست که نشانده است
نزدیک اب روانها : آنچه میوهٔ او بدهد

Latinum.			Persicum.
22	Ġ ġ	ġain	۲۲ غ غین
23	F f	fe	۲۳ ف فه
24	Q̈ q̈	q̈af	۲۴ ق قاف
25	K k	kaf	۲۵ ک کاف
26	K̂ k̂	k̂af	۲۶ گ گاف
27	L l	lam	۲۷ ل لام
28	M m	mim	۲۸ م میم
29	N n	nun	۲۹ ن نون
30	ℌ 𝔥	𝔥e	۳۰ ه هه
31	V u	vau	۳۱ و واو
		lamalif la	لام الیف لا
32	I i.	ie	۳۲ ی یه

Latinum.				Persicum.		
10	D	d	dal	دال	د	۱۰
11	Ḋ	ḋ	dal	ذال	ذ	۱۱
12	R	r	re	ره	ر	۱۲
13	Ż Ʒ̇	ż ż	że że	زه	ز	۱۳
14	Ẑ Ʒ̂	ʒ̂ ʒ̂	ʒ̂e ʒ̂e	ژه	ژ	۱۴
15	S	ſ	ſin	سين	س	۱۵
16	X̂	x̂	x̂in	شين	ش	۱۶
17	SƷ	sʒ	sʒad	صاد	ص	۱۷
18	ṠƷ	ṡʒ	ṡʒad	ضاد	ض	۱۸
19	Ƭ	ƭ	ƭa	طا	ط	۱۹
20	Ƭ̇	ƭ̇	ƭ̇a	ظا	ظ	۲۰
21	Ꭺ	a	ain	عين	ع	۲۱

22

ALPHABETUM PERSICUM

	Latinum .			Persicum .	
	باخا فرانکی لاتین			باخا فارسی	
1	A	a	alif	ا الیف	١
2	B	b	be	ب به	٢
3	P	p	pe	پ په	٣
4	T	t	te	ت ته	۴
5	T̂	ṫ	ṫe	ث ثه	٥
6	G	g	gim	ج جیم	٦
7	Ġ	ġ	ġe	چ چه	٧
8	Ḥ	ḥ	ḥe	ح حه	٨
9	Ẋ	ẋ	ẋe	خ خه	٩

rum metropolim invectae, ac dein, amanuensibus, qui ad otium, & inopiam redacti fuerant, patriorum sacrorum iuribus vim inlatam clamantibus, suppressae. Nonnulla impressorum huiusmodi voluminum exemplaria, quae tamquam rara haberi debent, & inter quae laudatum Persicum dictionarium recensetur, obtinuit orientalium plagarum eruditus scrutator, Dominicus Sestinius Florentinus (1). *Haec vero speciminis caussa dixisse, tum & ad maiora interim digitum intendisse sufficiat. Tu vero, erudite Lector, haec ipsa aequi, bonique consulas rogo, & vale.*

(1) Vid. *Novelle letterarie di Firenze dell'anno* 1783. *num.* 13. *col.* 198.

AL-

re litteraria, & moribus orientis, quam Iohannes Richardson regiae academiae scientiarum socius lexico suo Persico-Arabico-Anglico, Londini edito anno MDCCLXXVII. *praefixit, & seorsim edidit cum adnexa secunda parte, quae est confirmatio prioris, & refutatio novi systematis, seu analysis mythologiae veteris Bryantii Angli. Si vero lexica desiderentur, iam Richardsonianum ā nobis memoratum nunc habes; tum adest quinetiam* Pharhangh diebanguir, *sive dictionarium Persicum, concinnatum ab Ebn Fakhruddin Angiou Mahometano ducentum ab heinc annis & amplius, quo usum fuisse Thomam Hyde, ipso testante, cognovimus. His quinetiam addi posset dictionarium Persicum* Ferhenghi Sciurrì *nuncupatum, & excusum typis Constantinopolitanis inter priores huius saeculi annos, & quadragesimum, qui postremus fuisse videtur artis typographicae in Turca-*

rum

plici linguarum clavi, Italicae, Latinae, Gallicae, nec non specialibus praeceptis eiusdem linguae reseratum, auctore Patre Angelo a S. Ioseph. Amstelodami ex officina Iansonio-Waesbergiana MDCLXXXIV., *ac tandem grammaticae institutiones eiusdem linguae, quae nunc parantur a Guillelmo Iones Iurisconsulto Londinensi* (1), *quaeque propediem edentur. His vero copulare praestabit pro uberiori rei cognitione* Guillemi Burtoni Angli λειψάνα veteris linguae Persicae, quae apud priscos scriptores Graecos, & Latinos reperiri potuerunt; *quibus* accedit Marci Zuerii Boxhornii epistola ad Nicolaum Blanchardum de Persicis Curtio memoratis vocabulis cum Germanicis cognatione. Lubecae apud Petrum Boeckannum MDCCXX., *tum etiam dissertationem de linguis*, *re*

---

(1) Vid. *Novelle letterarie di Firenze dell'anno* 1783. *num.* 12. *col.* 191.

videretur . Ceterum qui hanc linguam plenius cognoſcere velit , adeat tum grammaticas inſtitutiones , tum lexica , quae ſunt conſueta ad linguas arripiendas praeſidia . Praeſto ſunt editae typis propagandae fidei an. MDCLXI. *grammaticae inſtitutiones linguae Perſicae , auctore Ignatio a Ieſu Carmelita diſcalceato . Nec deſunt alia huiuſmodi grammaticalia praecepta , quae quis pro libitu conſulere poſſit ; ut nimirum ſunt* : Rudimenta linguae Perſicae , auctore Ludovico de Dieu ; quibus accedunt duo priora capita Geneſeos ex Perſica translatione Iac. Tawuſi . Lugduni Batavorum ex officina Elſeviriana an.CIↃ IↃ CXXXIX. , *tum etiam* Elementa linguae Perſicae , auctore Ioh.Gravio ; *quibus accedit* anonymus Perſa de ſiglis Arabum , & Perſarum aſtronomicis . Londini typis Iacobi Flesher MDCXLIX. , *inſuper vero* Gazophylacium linguae Perſarum , triplici

rum Persarum Oxonii anno MDCCLX. *recusam. Purissima vero omnium dialectorum ea censebatur, quae in Chorasanae, seu Bactriae regionibus olim obtinebat, quaque Zoroastris (qui floruit anno ante Christum* DXIX.) *praecepta, ac placita exarata sunt, ac praesertim celeberrimum opus, quod Sadder, & Zend Avesta inscribitur; quodque superioribus annis interpretatum, atque illustratum accepimus ab Anquetilio typis Parisiensibus* (1).

IV. *Quare pro re nostra haec nunc delibasse sufficiat, ne quis hoc alphabetum tractaturus tamquam in terras ignotas prorsus, & obscuras ingressus*

 vide-

(1) *Zend-Avesta, ouvrage de Zoroastre, contenant les idées theologiques, physiques, et morales du ce législateur, les cérémonies de culte religieux qu' il a établi, et plusieurs trait importants relatifis à l' ancienne histoire des Perses, traduit en François sur l' original Zend etc. par M. Anquetil du Perron etc. A Paris chez N. M. Tilliard* 1771.

zua, seu Barzüaeo medico, sub Chosroe Anuscervano, Cavadis filio, Persarumque rege, qui ab an. Christi DXXXI. *ad ann.* DLXXIX. *regnavit, elaboratam habemus versionem dialogi Indici inter Gymnosophistam, & Dapselimum Indiae regem, qui* Colaila, & Damna *inscribitur* (1); *atque non alia ipse lingua usus est, quam antiqua hac Persica. Nec multo vetustiora haberi debent cetera huius linguae, quae exstant, monumenta, si attendantur, quae de libris abs se comparatis, & ex oriente in Europam asportatis tradidit laudatus Hyde in praefatione ad historiam veterum*

(1) Vid. Stephanum Evodium Assemanium *catalog. biblioth. Medic. Laurent. et Palat. codicum mss. orientalium* num. XCV. pag. 140. & 142. Vid. infer. num. XCVI. pag. 145. *Centiloquium*, sive sententiae morales, & apophthegmata centum, Alì quinti Mosulmanorum Chaliphae inscripta, & ex Arabica lingua in Turcicam, ac Persicam Pehelevianam, & Agiamensem, sive antiquam, ac recentiorem translata.

ne suspicatur. Septem vero dialectis lingua haec ipsa distinguitur, quemadmodum ab Ibn Phacreddin Angjou Indo-Persa, & a Thoma Hyde adnotatum deprehendimus. Harum quatuor vel obsoletae, aut inusitatae, ceterae vero usu receptae sunt. Elegantiae dignitate praestat dialectus دری deri, *qua conscripti habentur libri nonnulli, & biblicae praesertim versiones, quas Waltonius, & Le-Longius commemorant. Atsi recens Persarum idioma cum antiquo conferatur, multum sane unum ab altero distare intelligetur.* Pehelavi *enim vetus Persicum audit, quod &* زبان گبری lingua ghebrica *a nonnullis appellatur* (1). *Haec scriptis praesertim coli consuevit. Hinc a Bar-*

 zua,

(1) Vid. clarissimum Ioh. Bernardum Rubeum in *praeliminari dissertatione ad Epitalamia exoticis linguis reddita*, ac splendidissimis Bodonianis typis Parmae edita anno 1775. §. XIX. *pag.* XXXIII. *et seq.*

tica secta, ac dominatio Persiam invasit, Arabes ut religionem, ita characteres suos Persis dedere, ut idcirco proprius, antiquusque ipsorum character nunc vulgo ignoretur Lingua vero haec, quae & Persica vulgo audit, ex Arabica, & Turcica conflata est, cui admixta sunt, pro populorum emigrationibus, pro bellorum eventibus, & pro ipsa commercii ratione, vocabula nonnulla ex Graecis, Medicis, Latinis, Anglicis, & Germanicis vocabulis contexta, ut Waltonius, & Pfeifferius ostenderunt. Quare nihil moramur Theophilum Sigefridum Bayerium, qui scribens ad La-Crozium (1) *ait, in Persicis litteris, quas Hydus illustrare est aggressus, aliquam convenientiam cum Armenicis sibi visum esse animadvertisse; nec La Crozium* (2) *ipsum, qui de earum ab Aegyptiis origine*

(1) *Thesaur. epistolic. La-Crozian. tom. I. pag.* 16.
(2) *Ibid. tom.* III. *pag.* 22. & 23.

& eisdem hodie formis recuso, sed in publicis, & liturgicis Graecorum in primis, Syrorum, & Coptitarum libris fuisse tum eiusdem sacrae congregationis nutu, tum etiam apostolicae sedis auctoritate, summorumque Pontificum Clementis VIII.*, Urbani* VIII.*, Alexandri* VII.*, aliorumque deinceps, praesertim vero Benedicti* XIV. *iudicio, & consensione impressam, & confirmatam. Quamobrem huius laudis partem non exiguam Anglus ipse Whelocus tribuit nomini Clementis* VIII.*, quod ob pericopem istam iam receptam, & adprobatam in ecclesiasticis Maronitarum officiis rem gratam fecerit concordiae Christianae studiosis.*

III. *At praestat modo quidquam de Persicae linguae, cuius elementa prima denuo nunc tradimus, origine, antiquitate, ceterisque proprietatibus breviter attingere. Ex quo Mahome-*

magis vel ex traditione maiorum, vel etiam ex communi illo epiphonemate, quo alias quoque orationes Graeci fideles passim absolvere solerent, in sacrum Evangelistae Matthaei textum ea clausula invehi coeperit, incerta res est. Nam in Evangelio Lucae cap XI. *vers.* 4. *locum non habet; ut nec locum habebat in antiquissimis quibusdam Graecis exemplaribus S. Matthaei, neque ullam quinetiam de ea mentionem fecerunt Tertullianus, Cyprianus, Ambrosius, Hieronymus, Augustinus, ceterique Latini Patres ad unum omnes, immo neque Cyrillus in* catechesi mystagogica *illam usquam commemorarunt. Id unum certum est,* δοξαλογίαν *istam tamquam coronidem Dominicae orationis non in uno tantum exemplari Arabico Persicis typis sacrae congregationis de propaganda fide iam edito anno* MDCXXXIII., *ut superius monuimus,*

quemadmodum antea editam deprehendimus. Quod ut clarius constet, illud adnotandum censemus, Persicam versionem a Wheloco editam, ut & vulgatam nostram orationem Dominicam absolutam exhiberi in voce Amen; *sed in adnotationibus ad vers.* 13. *cap.* VI. *Evangelii secundum Matthaeum ex ms. Pocockii aliam tradi, & adprobari clausulam, quam ad eiusdem Persici codicis fidem sic ille latine reddidit*: Propterea quod regnum, & potentia, & gloria ex ipso te est, nunc, & ad aeternitatem aeternitatis. Amen. *Hanc olim Graeci omnes publice, privatimque recitare consueverunt, hodieque etiam constanter recitant. A Graecis vero acceperunt Syri, Armeni, & Copti. Quo tamen tempore, an ante, an post S. Iohannis Chrysostomi aetatem, aut undenam tandem, ex libris ne liturgicis, an vero*

mus, erudite Lector. Quare dum veterem formam instauramus, illud curae fuit, ut orationem Dominicam non solum lingua Arabica, charactere tamen Persico, ut antea, sed etiam litteris, & lingua Persarum exhiberemus. Hanc *quidem, viam nobis comiter monstrante viro clarissimo Antonio Georgio, Augustinianae familie Procuratore generali, desumpsimus ex versionibus orationis Dominicae in varias linguas a clar. Chamberlaynio evulgatis Lipsiae anno* MDCCXLVIII., *tum & contulimus cum ea, quae legitur cap.*VI. *Evangelii secundum Matthaeum in Persica versione* IV. *Evangeliorum, quam ab Abrahamo* Wheloco *anno* MDCLVI. *Londini typis Iacobi Flesheri editam habemus.*

II. *Verum hoc loco illud insuper monere opus est, nos apprime fideles exstitisse in referenda oratione Dominica,*

quem-

LECTORI ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS
Praeſes typographiae ſacrae congregationis de Propaganda Fide.

I. *DIſtractis primis variorum alphabetorum formis alias accuratiores pro ingenii noſtri modulo ſufficere conſuevimus. Scilicet duae iam prodierant Perſici alphabeti formae typis propagandae fidei, altera quidem in octavo, ut aiunt, ſine anni deſignatione, altera aperto folio, ut dici ſolet, ſed quae annum praeſeferat* MDCXXXIII., *exhibeatque duplex huius idiomatis alphabetum, unum quidem litteris Latinis, alterum vero Arabicis, charactere tamen Perſico. Vtraque forma largitionibus, venditionibuſque abſumpta, neceſſe fuit novam conficere, quam tibi nunc ſiſti-*